

РЕШЕНИЕ

№ 23347

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3348** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. В. В., срещу решение от 01.02.2024 г., постановено по НАХД № 2071 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-027732 от 03.01.2023 г., издадено от началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 100 лева, за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния и процесуалния закон - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Твърди се, че в производството пред СРС е осъществена нередовна процедура по призоваването на касатора за явяване в открито съдебно заседание, което е лишило В. от възможността да вземе участие в процеса и да упражни правото си на защита. Посочва аргументи за това, че не е била редовно призована за насроченото единствено открито съдебно заседание. Твърди, че адресът,

на който живее, се намира в оживена жилищна кооперация, има напълно безпрепятствен достъп, както и денонощно, 24 –часово физическо присъствие на портиер. Съдът неправилно е приложил разпоредбата на чл. 61, ал. 4 ЗАНН, защото въпреки, че е била нередовно призована С. В., той е дал ход на делото в провелоето се на 14.11.2023 г. открито съдебно заседание и е гледал без нейно присъствие и участие същото, което действие на съда съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Смята, че СРС не е положил необходимите усилия за редовното ѝ призоваване, дал е ход на делото в нейно отсъствие, с което е нарушил правото ѝ да упражни ефективно процесуалните си права. Посочва и подробни мотиви за противоречие на оспореното решение с материално правните разпоредби на закона. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление, алтернативно – за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира присъждане на сторените в производството разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Предмет на разглеждане в настоящото производство е решение от 01.02.2024 г., постановено по НАХД № 2071 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-027732 от 03.01.2023 г., издадено от началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с което на С. В., на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 100 лева, за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП.

С разпореждане № 12730 от 16.10.2023 г. по НАХД № 2071 по описа за 2023 г. СРС е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 14.11.2023 г. от 11.30 часа, като е разпредено да се призоват жалбоподателят, АНО, издал НП и актосъставителят и е допуснато събирането на гласни доказателствени средства.

Призовката за страната В. № 2023111421787/17.10.2023 г. се е върнала в цялост с отбелязване, че адресът в [населено място], [жк], [жилищен адрес] е посетен трикратно на 19.10.2023 г., 28.10.2023 г. и на 06.11.2023 г., като достъпът е невъзможен. На оставени съобщения, лицето не се е явило в СРС и не е потърсена информация.

На 14.11.2023 г. било проведено открито съдебно заседание, на което е констатирано нередовното призоваване на жалбоподателя, като СРС е приел, че са налице предпоставките на чл. 61, ал. 4, изр. първо ЗАНН, като е дал ход по същество, тъй като жалбоподателят не е намерен на посочения от него адрес. Разпитан е актосъставителят Т., отменено е разпореждането, с което на жалбоподателя е допуснат разпит на свидетел при режим на довеждане и след приключване на съдебното следствие, СРС се е произнесъл с оспореното в настоящото производство решение.

Извършеното при посочените обстоятелства призоваване на В. не дава оснований по чл. 61, ал. 4 ЗАНН за разглеждане на делото в нейно отсъствие, именно поради което е налице допуснато от въззивния съд съществено нарушение на процесуалните правила. Нормата изисква жалбоподателят да не е бил намерен на посочения от него адрес, което обстоятелство предполага да е бил търсен на същия адрес, а не да е отсъствал от него при извършени от връчителя в случая посещения, т.е. търсенето и ненамирането предполагат констатация за обективна невъзможност лицето да бъде открито на посочения адрес, каквато според касационната инстанция липсва. Относно правилата за призоваване в административнонаказателния процес, разпоредбата на чл. 84 ЗАНН препраща към уредените такива в НПК. Разпоредбата на чл. 180, ал. 2 НПК регламентира понятието „отсъствие на лицето“, за което е предназначена призовката, което е различно по съществото си от чл. 61, ал. 4 ЗАНН „когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес“. Няма данни по делото задълженията по връчването да са изпълнени така, както се изисква от нормата на чл. 180, ал. 2 НПК – когато лицето отсъства, призовката може да се връчи на пълнолетен член на семейството му, ако няма пълнолетен член на семейството – на домоуправителя или портиера, както и на съквартирант или съсед, когато поеме задължение да ги предаде. От друга страна, предприетите от връчителя действия по оставяне на съобщения не са допустими, според приложимата разпоредба на чл. 180, ал. 2 НПК, т.е. след като законовите задължения по връчването на призовката не са били надлежно изпълнени, то изводът, че жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес по смисъла на чл. 61, ал. 4 ЗАНН, се явява неправилен. Прави впечатление на настоящия съдебен състав, че въпреки констатацията на връчителя, че достъпът до адреса е невъзможен, не е направен опит жалбоподателят да бъде призован по телефона (такъв е посочен в жалбата), или призовката да се връчи на портиера (действие, което е извършено успешно, но едва при връчване на съобщението за постановяване на процесното решение). С оглед на посоченото, въззивният съд, при липсата на основанията по чл. 61, ал. 4 ЗАНН за даване ход на делото, е следвало да отложи съдебното заседание и да предприеме необходимите процесуални действия за извършване на ново призоваване на жалбоподателя.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което съгласно разпоредбата на чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, налага отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

При новото разглеждане на делото и с оглед отстраняване на допуснатото съществено процесуално нарушение, районният съд следва да предприеме съответните процесуални действия за осигуряване участието на жалбоподателя във въззивния процес, в който същият да упражни правото си на защита.

При този изход на делото, въпросът за разносните следва да бъде решен по реда на чл. 226, ал. 3 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 01.02.2024 г., постановено по НАХД № 2071 по описа за 2023 г.

на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на дадените в мотивите на това решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ